

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA KOMERCIALE

Numri i lëndës: 2020:020998

Datë: 27.06.2024

Numri i dokumentit: 05870816

KE.nr.372/24

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS, Dhomat e Shkallës së Parë, Departamenti për Çështje Ekonomike, Gjyqtari Hasan Kryeziu, në çështjen juridike të paditësit N.SH “Grand Media”, me seli në Zonën Industriale, Prishtinë, me NRB 702268875, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Korab Rexhepi, avokat nga Prishtina, kundër të paditurit Radio Televizioni i Kosovës, me seli në rrugën Xhemail Prishtina, nr.12, në Prishtinë, të cilin sipas autorizimit e përfaqëson Diamant Zekaj, avokat nga Prishtina, me objekt kontesti kompensim dëmi, vlera e kontestit 1,963.751.32 €, pas mbajtjes së shqyrtimit kryesor publik të datës 05.06.2024, në prani të autorizuarit të paditësit dhe të paditurit, merr këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht si e bazuar kërkesëpadia e paditësit N.SH “Grand Media”, dhe DETYROHET i padituri Radio Televizioni i Kosovës, që në emër të dëmit të shkaktuar si pasojë e mospërmbushjes së kontratës nr.1283/11, të ia paguaj paditësit shumën prej 340,808.00 €, si dhe në emër të borxhit shumën prej 32,933.54 €, gjithsej shumën e përgjithshme në vlerë prej 373,741.54 € (treqind e shtatëdhjetë e tre mijë e shtatëqind e katërdhjetë e një euro e pesëdhjetë e katër cent) me kamatë ligjore si për mjetet e deponuara në Bankat Komerciale në periudhë kohore prej një viti, të llogaritur nga data e parashtrimit të padisë, me datën 28.05.2014, e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 ditëve nga plotfuqishmëria e këtij aktgjykimi.
- II. REFUZOHET si e pabazuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditësit N.SH “Grand Media”, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet i padituri Radio Televizioni i Kosovës, që në emër të dëmit të shkaktuar si pasojë e mospërmbushjes së kontratës nr.1283/11, të ia paguaj paditësit në emër të fitimit të humbur shumën prej 1,339.943.14 € si dhe në emër

të fitimit të humbur nga marketingu dhe sponsorët shumën prej 250,066.64 €, me kamatë ligjore sipas normës së interesit vjetor prej 8%, duke filluar nga data e parashtrimit të padisë 28.05.2014, e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 ditësh nga plotfuqishmëria e këtij aktgjykimi.

- III. DETYROHET i padituri që paditësit t'ia paguaj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumën e përgjithshme prej 6,962.50 € (gjashtë mijë e nëntëqind e gjashtëdhjetë e dy euro e pesëdhjetë cent), në afat prej 7 ditëve nga plotfuqishmëria e këtij aktgjykimi.

A r s y e t i m

Paditësi N.SH “Grand Media”, me datën 28.05.2014, pranë Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti për Çështje Ekonomike, ka paraqitur padi për mos përmbushjen e kontratës nr.1283/11 për transmetimin e emisionit “Kush do të bëhet Milioner”, kundër të paditurit Radio Televizioni i Kosovës, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet i padituri, që paditësit të ia paguaj shumën prej 1,463.117.00 €, me kamatë ligjore prej 8%, nga dita e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive si dhe shpenzimet e procedurës kontestimore.

Me datën 29.03.2016 dhe 11.07.2016 paditësi ka bërë precizimin e kërkesëpadisë, duke kërkuar që të detyrohet i padituri që paditësit në emër të dëmit material të ia kompensoj shumën e përgjithshme në vlerën prej 3,402.637.00 €.

Gjykata Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Ekonomike, me Aktgjykimin III. EK.nr.541/15 të datës 09.03.2018, ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit dhe e ka detyruar të paditurin Radio Televizioni i Kosovës – RTK, që paditësit N.SH “Grand Media”, të ia paguaj shumën prej 482,813.54 €, në emër të borxhit për periudhën kohore prej 01.05.2012 deri me datën 31.12.2012, për shkak të emitimit-transmetimit të emisioneve sipas kontratës së datës 14.02.2011, si dhe në emër të dëmshpërblimit shumën prej 1,344,065.00 €, gjithsej në shumën prej 1,826.878.54 €, me kamatë të cilën e paguajnë bankat vendore si për mjetet e deponuara në kursim, me afat mbi 1 vit, e pa destinim të caktuar, duke filluar nga data e paraqitjes së padisë 28.05.2014, të gjitha këto në afatin prej 7 ditëve, nga dita e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi nën kërcënimin e përbarimit me detyrim. Në pikën II të dispozitivit është refuzuar si e pa bazuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditësit, sa i përket shumës prej

500,000.00 €, në emër të dëmtimit të imazhit. Në pikën III të dispozitivit është vendosur që shpenzimet e procedurës kontestimore, ti bartë secila palë veç e veç.

Gjykata e Apelit e Kosovës duke vendosur në procedurën ankimore sipas ankesës së palës së paditur, me aktvendimin Ae.nr. 127/18 të datës 03.02.2020, e ka aprovuar ankesën e të paditurës si të themeltë dhe ka prishur aktgjykimin III.EK.nr.541/15 të datës 09.03.2018 të gjykatës së shkallës së parë dhe të njëjtën çështje e ka kthyer në rigjykim në gjykatën e shkallës së parë.

Gjykata Komerciale e Kosovës – Dhomat e Shkallës së Parë – Departamenti për Çështje Ekonomike, me Aktgjykimin Ke.nr 829/22 të datës 18.08.2023, në pikën I të dispozitivit e ka aprovuar pjesërisht si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit N.SH “Grand Media”, dhe e ka detyruar të paditurin Radio Televizioni i Kosovës, që në emër të dëmit të shkaktuar si pasojë e mospërbushjes së kontratës nr.1283/11, të ia paguaj paditësit shumën prej 340,808.00 € dhe në emër të borxhit shumën prej 32,933.54 €, gjithsej shumën e përgjithshme në vlerë prej 373,741.54 € (treqind e shtatëdhjetë e tre mijë e shtatëqind e katërdhjetë e një euro e pesëdhjetë e katër cent) me kamatë ligjore si për mjetet e deponuara në bankat komerciale në periudhë kohore prej një viti, të llogaritur nga data e parashtrimit të padisë, me datën 28.05.2014, e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 ditëve nga plotfuqishmëria e këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përbarimit me detyrim. Në pikën II të dispozitivit e ka refuzuar si të pabazuar pjesën tjetër të të kërkesëpadisë së paditësit N.SH “Grand Media”, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet i padituri Radio Televizioni i Kosovës, që në emër të dëmit të shkaktuar si pasojë e mospërbushjes së kontratës nr.1283/11, të ia paguaj paditësit në emër të fitimit të humbur shumën prej 1,339.943.14 € si dhe në emër të fitimit të humbur nga marketingu dhe sponsorët shumën prej 250,066.64 €, me kamatë ligjore sipas normës së interesit vjetor prej 8%, duke filluar nga data e parashtrimit të padisë 28.05.2014, e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 ditësh nga plotfuqishmëria e këtij aktgjykimi. Në pikën III të dispozitivit është detyruar i padituri që në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore, të ia paguaj paditësit shumën prej 6,215.00 €.

Gjykata Komerciale e Kosovës – Dhomat e Shkallës së Dytë, duke vendosur në procedurën ankimore sipas ankesave të palëve ndërgjyqëse, me aktvendimin K.DH.SH.II.nr. 1664/23 të datës 19.04.2024, i ka aprovuar si të bazuar ankesat e paditësit dhe të paditurit, e ka prishur Aktgjykimin KE.nr 829/22 të datës 18.08.2023 të Gjykatës Komerciale të Kosovës –

Dhomat e Shkallës së Parë dhe të njëjtën çështje e ka kthyer përsëri në rigjykim dhe vendosje, duke marr numrin e ri të lëndës KE.nr 372/24.

Përfaqësuesi i paditësit në padi, gjatë seancave gjyqësore dhe në fjalën përfundimtare ka theksuar që palët ndërgjyqëse kanë lidhur kontratën për transmetimin televiziv me të cilën është bërë rregullimi i të drejtave dhe obligimeve të ndërsjella lidhur me të drejtat e transmetimit të emisionit televiziv “ Kush do të bëhet milioner”, në kohëzgjatje prej datës 15.02.2011 deri me datën 13.02.2016. Paditësi duke marr parasysh kohëzgjatjen e kontratës dhe obligimet e saj, ka bërë investime dhe shpenzime të mëdha për të drejtat ekskluzive të emisionit, kontratat me moderator si dhe sponsor. Ka shtuar që i padituri që nga viti 2013 ka ndërprerë transmetimin e emisionit duke mos e paralajmëruar fare për një gjë të tillë paditësin edhe pse e ka pasur një mundësi të tillë të paraparë me nenin 14 të kontratës, ku për ndërprerje të parakohshme të kontratës është dashur që të bëhet kërkesë paraprake në afat prej 90 ditësh, mirëpo i padituri nuk e ka bërë një gjë të tillë, por vetëm ka ndërprerë transmetimin, pa kurrfarë arsytimi.

Sa i përket procesverbalit, me numër të protokollit 0053/2/2013, me të cilën i padituri pretendon se është bërë pezullimi i kontratës, ka theksuar që e njëjta në asnjë rrethanë nuk mund të trajtohet si shkëputje e kontratës sipas nenit 14 të kontratës, pasi që nga vetë përmbajtja e këtij procesverbali, i cili është përpiluar një vit më vonë pas ndërprerjes së transmetimit, është shkruar pezullimi i kontratës e po ashtu këtë procesverbal, pala paditëse asnjëherë nuk e ka pranuar dhe asnjëherë nuk ka qenë e njoftuar për një shkëputje me anë të pranimit të ndonjë njoftimi siç kërkohet me kontratë.

Sa i përket pretendimeve të paditurit se kontrata për transmetimin e lidhur ndërmjet palëve ndërgjyqëse është në kundërshtim me nenin 12 të Ligjit të ri të RTK-së, ka theksuar që një pretendim i tillë është i pabazuar, pasi që ndryshimi i Ligjit për RTK-në, nuk e bën të pavlefshme kontratën, meqenëse këto ndryshime nuk prekin në elementet thelbësore të kontratës, përkatësisht objektin e kontratës. Kjo për faktin që neni 5 i Ligjit Për RTK-në, nuk e ndalon blerjen e produksioneve të jashtme, mirëpo vetëm përcakton se "Transmetimi i prodhimeve të pavarura që paguhet nga mjetet e RTK-së, përjashton çfarëdo lloj reklame apo sponsorimi". Ndërsa nëse analizohet kontrata me nenin 5 të saj është rregulluar hapësira publicitare dhe mënyra e sponsorizimit. Andaj në rastin konkret fitimi i humbur nga ana e sponsorit "Frutex" është në vlerën prej 250,000.00 €.

Sa i përket lartësisë së kërkesëpadisë, paditësi ka theksuar se me kërkesën e të paditurit është bërë nxjerrja e provës me super ekspertizë financiare, me të cilën është konstatuar dhe është konfirmuar humbja të cilën e ka pësuar paditësi, ku grupi eksperteve ka llogaritur lartësinë e dëmit gjatë gjithë kohëzgjatjes së kontratës, duke përfshire edhe lartësinë e dëmit të shkaktuar si pasojë e mos-transmetimit të emisioneve deri në përfundim të kontratës dhe fitimin e humbur nga sponsori i emisionit, të përcaktuar me nenin 5 të kontratës. Nga lejimi i super ekspertizës dhe nga prezantimi i provave të emisioneve të pa-transmetuara, të cilat janë prodhuar enkas për të paditurin, tregohet qartë se paditësi nuk ka pranuar paralajmërimin për shkëputje të kontratës dhe si rrjedhojë fitimi i humbur arrin në shumën prej 1,680,751.14 €, gjë e cila është vërtetuar dhe përlogaritur me super ekspertizën dhe plotësimin e saj, nga grupi i ekspertëve.

Më tutje paditësi ka theksuar që i padituri i pakënaqur nga konstatimet e grupit të ekspertëve, vazhdimisht ka tentuar që të prolongoj procedurën duke kërkuar nxjerrjen e provave dhe shqyrtimin e çështjeve jo relevante, në tentim të njollosjes së reputacionit të paditësit. Nga 24 emisionet e përgatitura për të paditurin, e të cilat kanë qenë të pa transmetuara, tregohet se paditësi nuk ka qenë i lajmëruar për ndonjë shkëputje të Kontratës, ndërsa fakti se borxhi i mbetur nga 24 emisionet e transmetuara në shumë prej 32,933.54 € nuk është mohuar as nga i padituri, e cila në deklaratimet e saj, arsyetohet se mos pagesa e borxhit ka të bëjë me vështirësitë financiare, e cila nuk paraqet arsyetim ligjor për mos pagesë.

Në fund ka theksuar që nga ekspertiza financiare si dhe nga super ekspertiza e datës 30.09.2021, dhe plotësimi i saj i datës 20.02.2022, është vërtetuar pa asnjë dyshim se Kontrata asnjëherë nuk është shkëputur, pasi që kjo Kontratë, sipas nenit 14 është dashur të shkëputet me paralajmërim, si dhe dëmi i pësuar nga kjo mos përmbushje, duhet të kompensohet nga i padituri. Gjykatës i ka propozuar që duke marr për bazë mendimin dhe konstatimin e gjykatës së shkallës së dytë, të aprovoj në tërësi padinë e paditësit dhe të detyroj të paditurën që paditësit të ia kompensoj shumën prej 1,680,751.14 €, në emër të fitimit të humbur si rezultat i mos përmbushjes së Kontratës nr.1283/11; shumën prej 250,066.64 € në emër të fitimit të humbur nga marketingu dhe sponsorët si dhe shumën prej 32,933.54 € në emër të borxhit nga faturat e papaguara, e të gjitha këto me kamatë ligjore prej 8%, nga dita e parashtrimit të padisë e deri në përmbushjen përfundimtare të borxhit, në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së aktgjykimit, nën kërcënimin e përmbarrimit me dhunë. Shpenzimet e procedurës kontestimore i ka kërkuar dhe i ka specifikuar, në shumë të përgjithshme prej 6,962.50 €.

I padituri në përgjigje në padi, gjatë seancave gjyqësore dhe në fjalën përfundimtare e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditësit si të pabazuar. Ka theksuar që gjatë procesit gjyqësor qartazi është argumentuar se veprimet juridike të lidhura në mes të palëve, bien në kundërshtim me rendin juridik dhe legjislacionin e aplikueshëm të rendit publik si dhe me dispozitat ligjore tjera urdhëruese lidhur me nënshkrimin e kontratave në pajtim me ligjin dhe se në rastin konkret është evidente se nuk janë vërtetuar pretendimet e paditësit lidhur me padinë e parashtruar dhe kërkesën e saj.

Sa i përket provave të administruara, i padituri ka deklaruar që mbetet pranë vërejtjeve të përgjithshme të argumentuara gjatë procesit gjyqësor, duke theksuar që shumë nga provat e administruara kana qenë jo relevante për çështjen dhe të papranueshme në aspektin procedural dhe ligjor, siç ka qenë administrimi i faturave të paditësit Grand Media të renditura me numrin rendor nga 01 deri në numrin rendor 20, lidhur me opsionet e pagesës për borxhin e mbetur nga RTK për Grand Media. Kjo për faktin se këto fatura janë të lëshuara në kundërshtim me dispozitat ligjore që përcaktojnë lëshimin dhe pranimin e Faturës. Faturat e lartcekura nuk përmbajnë datën e lëshimit, nuk kanë vulën dhe as nënshkrimin e pranimin nga ana e të paditurit e po ashtu nuk është vërtetuar se për të njëjtat paditësi a është ngarkuar me tatim dhe a janë deklaruar në ATK, apo kanë qenë vetëm të lëshuara formalisht vetëm sa gjykata të bie në lajthim me të njëjtat. Andaj të gjitha këto defekte ligjore dhe procedurale ka theksuar që e bëjnë administrimin e këtyre provave të pabesueshme dhe ndryshojnë gjendjen faktike me atë reale.

Sa i përket shkresës me të cilën paditësi pretendon se këto fatura janë pranuar nga ana e të paditurit, e cila shkresë - lloj formulari përmban logon e të paditurit, shihet se e njëjta në tekstin në pjesën e përshkruar “dorëzuar” ka ndërhyrje me laps dhe krah saj është shkruar me dorë “e pranuar”, gjë që këto prova gjykata duhet të i shpall të papranueshme.

Sa i përket provës së nxjerrur përmes super ekspertizës dhe plotësimit të saj, i padituri ka theksuar që gjatë dëgjimit të përfaqësueses së grupit të ekspertëve G.SH. në seancën e datës 29.05.2023 dhe gjatë pyetjeve të parashtruara rezulton se super ekspertiza është e punuar duke u bazuar vetëm në pretendime dhe se gjatë procesit gjyqësor është vërtetuar se ekspertiza nuk është bazuar në asnjë provë konkrete dhe të pranueshme, në mënyrë që palët dhe gjykata të binden që rezultati i ekspertizës është i saktë dhe i drejtë.

Ka shtuar që ekspertës G.SH. në seancën gjyqësore në pyetjen e parashtruar se në mënyrë tabelare i keni bërë kalkulimet duke i specifikuar shpenzimet e moderatorit, shpenzimet e prodhimit, shpenzimet e fituesve dhe në fund keni nxjerrë një barazim të cilin e keni quajtur fitim dhe se lidhur me këtë a i keni bashkëngjitur ndonjë provë gjykatës ekspertja është përgjigjur se plotësimin e ekspertizës në gjykatë e kemi dorëzuar duke mos bashkëngjitur prova të cilat po i referoheni por nëse është e nevojshme të njëjtat, ndoshta mund të i sigurojmë nga paditësi apo në letrat tona të punës për shkak se kjo është një lëndë e vjetër dhe të cilat mund ti kompletojmë dhe ti paraqesim si dëshmi në gjykatë në qoftë se është e nevojshme.

Lidhur me dëshminë e ekspertës, i padituri ka theksuar që qartazi shihet se ekspertiza është e bazuar në hamendësime dhe supozime dhe si të tillë i padituri e konteston në tërësi ekspertizën, super ekspertizën dhe plotësimin e saj, për faktin se të njëjtat janë bërë në kundërshtim me Ligjin për RTK dhe ligjin e aplikueshëm në Kosovë, dhe se të njëjtat kanë të meta të mëdha të cilat janë dokumentuar përmes parashtrësve të paraqitura nga i padituri në gjykatë.

Sa i përket pretendimit të paditësit se janë 24 emisione të prodhuara dhe të pa imituara nga ana e të paditurit, është vërtetuar që këto emisione nuk kanë qenë të pranuar nga i padituri, pasi që të njëjtat emisione janë prodhuar nga ana e paditësit për transmetimin e tyre në kanal televiziv në Shqipëri dhe Maqedoni dhe për të njëjtat emisione paditësi ka përfutur nga imitimi i tyre në Shqipëri dhe Maqedoni. I ka propozuar gjykatës që kërkesën e paditësit lidhur me dëmin e shkaktuar si rrjedhojë e mos emitimit të 24 emisioneve të prodhuara të gatshme për imitim ta hedh si të palejuar, pasi që kërkesa e paditësit qartazi bie në kundërshtim me nenin 3 të Kontratës, andaj i padituri nuk mund të marr përsipër detyrime shtesë të cilat nuk janë paraparë në kontratë.

Më tutje ka theksuar që gjatë shqyrtimit gjyqësor është vërtetuar se RTK, ka vepruar me mirëbesim, në zbatimin e Kontratës dhe meqenëse me Ligjin e ri për RTK-në, kontrata e lidhur në mes të palëve ndërgjyqëse është në kundërshtim me nenin 12 të këtij ligji, në rrethana të tilla duhet të zbatohet Ligji mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve i cili përcakton në mënyrë taksative se kontrata është nule, kur objekti i detyrimit është i pamundur, i palejueshëm, i pacaktuar ose i cili nuk mund të caktohet dhe se kontrata është absolutisht e pavlefshme.

Ka shtuar që në momentin e lidhjes së kontratës ka qenë në fuqi Ligji Nr. 02/L-47, mbi Radio Televizionin e Kosovës, i cili ligj nuk kishte kufizuar të drejtën e reklamës dhe

sponsorizimit për emetimin e prodhimeve të jashtme dhe në këtë frymë ishte lidhur edhe Kontrata për Emetimin Televiziv në mes të paditurit dhe paditësit, ku në nenin 5 të kësaj kontrate ishte paraparë edhe Hapësira Publicitare, respektivisht e drejta e Shtëpisë Prodhuese të paraqes një sponsorizues.

Duke marr parasysh kontratën e cila është nënshkruar ne mes të paditësit dhe të paditurit me datën 15.03.2011 sipas nr.1283/11, ka theksuar që në këtë kontratë nuk është e cekur në mënyrë decidive që i padituri duhet te i mbuloj shpenzimet e krijuara për marrëveshjet e nënshkruara nga paditësi me kompani te tjera, siç janë Frutex sh.p.k., kontratën për moderatorin si dhe kompensimin e pagesës në emër të licencës. Kjo për faktin që sipas kontratës është përcaktuar që paditësi ka marr përsipër që të paguaj licencën e cila shumë është e përfshirë në kuadër të çmimit kontraktues e po ashtu me nenin 14 të kontratës është përcaktuar që i padituri si televizion publik nuk e ka të garantuar buxhetin financiar afatgjatë, dhe në rast se i padituri vjen në ndonjë problem kur ndërpriten totalisht te hyrat financiare atëherë i padituri nuk merr përsipër obligimet ndaj paditësit. Po ashtu ka theksuar që nga kontrata e lidhur në mes të paditësit dhe moderatorit A.LL., i padituri duke u bazuar në nenin 14 të kontratës, nuk ka marr përsipër dhe i njëjti nuk ka përgjegjësi për kompensimin e moderatorit.

Në seancën e shqyrtimit kryesor të datës 05.06.2024 i padituri përsëri ka propozuar që në cilësinë e dëshmitareve të ftohën anëtarët e komisionit: B.H, M.L, M.L.1., DHE Nj.N., në mënyrë që të vërtetohet se paditësi ka marr pjesë në këtë takim, ku edhe është njoftuar me shkëputjen e kontratës por që nuk ka pranuar të nënshkruaj procesin dhe ta pranoj njoftimin. Gjithashtu ka propozuar që të obligohet grupi i ekspertëve që të bëjë korrigjimin e plotësimit të ekspertizës dhe atë duke u bazuar në prova konkrete, të llogaritet fitimi neto dhe bruto, të merren librat e shitjes dhe blerjes së paditësit për periudhën kontestuese, të kërkohet nga ATK se sa ka qenë fitimi i deklaruar i paditësit për këtë periudhe dhe në fund ti bashkëngjiten të gjitha këto prova korrigjimit të plotësimit të ekspertizës dhe të ipen sqarime për llogaritjen e këtij fitimi, si dhe ka propozuar që gjykata përmes ndihmës juridike ndërkombëtare të siguroj të dhënat lidhur me përfitimin e paditësit nga imitimi i emisioneve të tij në Maqedoni dhe Shqipëri.

Gjykatës i ka propozuar që bazuar në provat e administruara, kërkesëpadinë e paditësit ta refuzoj si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar por nuk i ka precizuar.

Për vlerësimin e drejtë dhe të plotë të gjendjes faktike, gjykata në shqyrtimin kryesor të datës 05.06.2024, ka bërë administrimin e provave si në vijim: Kontrata mbi modelimin e emisionit “Kush do të bëhet Milioner” e lidhur me datën 30.08.2010; kontrata e datës 01.03.2011, e lidhur ndërmjet “Frutex” sh.p.k., dhe Grand Media; kontrata mbi emetimin televiziv e lidhur ndërmjet RTK dhe Grand Media, së bashku me faturat pjesë përbërëse të kësaj kontrate; procesverbali i datës 17.04.2013; vendimi i të paditurit i datës 15.04.2013; kartelat e partnerit të RTK-së për vitet 2016, 2015, 2014, 2013, 2012, 2011; vendimi i datës 19.04.2013 i të paditurit nr.0053/2/12 i datës 26.04.2013; transaksionet bankare të bashkangjitura me parashtresën 24.06.2016, nr.1971/16 të paditurit; Ekspertiza financiare e ekspertit R.B. e datës 10.08.2016; rregullorja për marketing nr.1840/16 e datës 07.06.2016 e të paditurës; faturat e paditësit Grand Media nga nr.01 deri në numrin rendor 20, lidhur me opsionet e pagesës së borxhit të mbetur nga RTK për Grand Media; prova e emërtuar si “Prova e Dytë” dhe “Prova e Tretë me fotografitë të sekuencave të emisioneve të imituara dhe në USB, të dorëzuar me datë 20.07.2023; Ekspertiza financiare e punuar nga grupi i eksperteve: F.K., R.I. dhe G.SH. e datës 30.09.2021, si dhe plotësimi i saj i datës 20.02.2022.

Gjykata pasi ka bërë vlerësimin e secilës provë veç e veç dhe të gjithave së bashku, mbështetur në dispozitat e nenit 8 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), gjeti se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e bazuar duke vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga Kontrata mbi moderimin e emisionit “Kush do të bëhet Milioner” e lidhur me datën 30.08.2010, rezulton se N.SH. “Grand Media” në cilësinë e shtëpisë prodhuese dhe A.LL. në cilësinë e moderatorit kanë lidhur kontratë për bashkëpunim, me qëllim të moderimit të emisionit “Kush do të bëhet Milioner”, për periudhën pesë vjeçare nga muaji Janar i vitit 2011 deri në muajin Janar të vitit 2016, ku paga e moderuesit është përcaktuar në vlerën prej 5,000.00 €, për një muaj të plotë kalendarik.

Nga kontrata e datës 01.03.2011 e lidhur ndërmjet “Frutex” SH.P.K., dhe Grand Media, rezulton se palët kontraktuese kanë arritur marrëveshje për bashkëpunim afarist me qëllim të sponzorizimit (reklamimit) të produktit Golden Eagle të Kompanisë Frutex SH.P.K., në emisionin “Kush do të bëhet Milioner”, në vlerën prej 68,200.00 € në vit, për periudhën prej datës 01.03.2011 deri me datën 31.12.2015.

Nga kontrata mbi emetimin televiziv e lidhur ndërmjet Radio Televizionit të Kosovës në cilësinë e emetuesit dhe Grand Media në cilësinë e shtëpisë prodhuese, rezulton se palët ndërgjyqëse kanë arritur marrëveshje për bashkëpunim afarist me qëllim të emetimit të emisionit “Kush do të bëhet Milioner”, në kanalin RTK, për periudhën kohore prej datës 14.02.2011 deri me datën 13.02.2016. Palët janë marr vesh që emisioni ‘Kush do të bëhet Milioner’, do të emitohej ekskluzivisht në kanalin RTK për territorin e Kosovës, me anë të emisioneve tokësore ose nëpërmes programit satelitor ose kabllovik. Po ashtu me këtë kontratë është përcaktuar që emisioni do të emitohej ekskluzivisht edhe në një kanal televiziv në Shqipëri dhe në Maqedoni vetëm për territoret e tyre. Nga kjo kontratë rezulton se palët janë marr vesh që çmimi për një episod është në shumën e garantuar prej 14,690.00 € + TVSH.

Nga vendimi i të paditurit, i datës 15.04.2013 rezulton se është themeluar komisioni për vlerësimin e kontratave me producentët e jashtëm në përbërje prej: 1. B.H., 2. M.M., 3. M.L., 4. A.R. dhe 5. M.L..

Nga procesverbali “Takimi RTK – Grand Media”, i datës 17.04.2013 i nënshkruar vetëm nga ana e procesmbajtëses NJ.N. – zyrtare e Administratës dhe Burimeve Njerëzore në RTK 1 – Tv, është nxjerrë konkluzion që: komisioni i cili ka qenë në përbërje prej B.H. – u.d. Drejtor i RTK-së; M.L. – Kryeredaktor në RTK, M.M.- Udhëheqës i Shërbimeve të Përbashkëta në RTK, A.R. u.d. Zv. Drejtoreshë e Përgjithshme (e cila nuk ka qenë prezent në takim), M.L. – Zyrtare ligjore 1 në RTK, kanë propozuar që obligimet në vlerë prej 357.390.00 € të shlyhen dhe të shkëputet kontrata me “Milionerin”, për shkak të situatës financiare, të bëhet negociimi për bendet e reja, emisionet e reja nga Grand Media dhe se Grand Media nuk pajtohet me shkëputjen e kontratës.

Nga vendimi i datës 19.04.2013 Nr.prot 0053/2/12 i datës 26.04.2013, rezulton se Drejtori i Përgjithshëm i RTK-së, ka marr vendimin që duke analizuar aspektin financiar deri në një shqyrtim të qartë ligjor të pezullohet kontrata dhe të mos pranohen faturat e dërguara nga ana e Kompanisë Grand Media, për transmetimin e emisionit “Kush do të bëhet Milioner”.

Nga Ekspertiza financiare e datës 10.08.2016, e punuar nga eksperti financiar R.B., është konstatuar që mbi bazën e përlllogaritjeve të bëra sipas variantit të parë, i cili i referohet periudhës prej ndërprerjes së emetimit të emisioneve televizive: 01.05.2012 – 31.12.2012 dhe borxhit paraprak, dëmit të shkaktuar si pasojë e mos emetimit të 24 emisioneve, fitimit të humbur mbi

atë bazë, për shkak të pamundësisimit të angazhimit të sponsorit për emetimin e reklamave, obligimi i palës së paditur ndaj palës paditëse është në shumën prej 482,813.54 €. Sipas variantit të dytë i cili i referohet periudhës prej ndërprerjes së emitimit të emisioneve televizive: 01.05.2012 – 13.02.2016 dhe borxhit paraprak, dëmit të shkaktuar si pasojë e mos emitimit të 24 emisioneve, fitimit të humbur, për shkak të pamundësisimit të angazhimit të sponsorit për emetimin e reklamave obligimi i palës së paditur ndaj palës paditëse është në shumën prej 1,826.878. 54 €.

Nga ekspertiza financiare e punuar nga grupi i ekspertëve në përbërje prej 1. F.K., 2. R.I. dhe 3. G.SH. të datës 30.09.2021 është konstatuar që dëmi material i llojit të fitimit të humbur për obligimet pesë mujore të paditësit sipas nenit 14 të kontratës arrin në vlerën prej 340.808,00. € dhe borxhi i mbetur në emër të faturave të pa paguara nga e paditura arrin në vlerën prej 32,933.54 €, ku në total borxhi dhe fitimi i humbur arrin në shumën prej 373,741.54 €. Ndërsa sipas versionit tjetër duke përfshirë edhe vlerën e 24 emisioneve të pa emituara së bashku me shpenzimet pesë mujore dhe borxhin e hapur shuma totale arrin në vlerën prej 782.701,54 €. Nga plotësimi i ekspertizës i datës 20.02.2022 grupi i ekspertëve ka konstatuar që dëmi material i llojit fitimi i humbur për obligimet duke filluar nga data 01.05.2012 e deri në përfundim të kontratës me datën 13.02.2016 arrin shumën prej 1,680,751.14 €; dëmi material i llojit fitimi i humbur nga të hyrat e sponsorit Frutex sh.p.k., për periudhën nga data 01.05.2012 deri në përfundim të kontratës me sponsorin me datën 31.12.2015 arrin shumën prej 250,066.64 €, ndërsa borxhi i mbetur në emër të faturave të pa paguara nga e paditura arrin vlerën prej 32.933,54 €, ku totali i borxhit arrin shumën prej 1,963,751.32 €.

Nga deklaratimet e palëve ndërgjyqëse dhe provat e administruara rezulton se për asnjërën palë nuk ishte kontestues fakti se paditësi dhe i padituri kanë lidhur kontratë për emetimin televiziv të emisionit “Kush do të bëhet Milioner”, në kanal RTK për periudhën kohore prej datës 14.02.2011 deri me datën 13.02.2016, mirëpo në rastin konkret kontestuese ndërmjet palëve ndërgjyqëse ishte nëse kontrata e lidhur është shkëputur në mënyrë të kundërligjshme nga ana e të paditurit dhe si rrjedhojë nëse përgjegjësia për kompensimin e dëmit bie në barrë të paditurit, respektivisht nëse ekziston baza ligjore e krijimit të detyrimit dhe kompensimit.

Nga gjendja faktike e vërtetuar rezulton se gjatë periudhës kohore nga data 01.03.2011 deri me datën 01.06.2012 janë realizuar gjithsej 63 emisione “Kush do të bëhet Milioner”, për të cilat emisione, nga vlera e faturimeve rezulton se i padituri i ka paguar paditësit shumën prej

1,040,616.46 €, duke i mbetur borxh në emër të faturave edhe shumën prej 32,933.54 €, ndërsa pas kësaj periudhe rezulton se nuk ka vazhduar emitimi i emisioneve të lartcekura.

Në rastin konkret rezulton se i padituri në mënyrë të njëanshme pa ndonjë arsye dhe pa paralajmërim ka shkëputur kontratën me paditësin, andaj edhe është krijuar baza ligjore për kompensimin e dëmit të pësuar, që ka rezultuar si pasojë e shkëputjes së njëanshme dhe në kundërshtim me Ligjin dhe dispozitat kontraktuese të Kontratës mbi emetimin televiziv, për arsyet në vijim:

Sipas nenit 14 të Kontratës mbi emetimin televiziv të lidhur ndërmjet Radio Televizionit të Kosovës në cilësinë e emetuesit dhe Grand Media në cilësinë e shtëpisë prodhuese është përcaktuar që *“Shtëpia Prodhuese pajtohet : Emituesi RTK është televizioni publik dhe nuk është i garantuar me buxhet financiar afatgjatë, dhe në rast se RTK vjen me ndonjë problem kur ndërpriten totalisht të hyrat financiar atëherë RTK për këtë periudhë nuk merr përsipër obligimet ndaj Shtëpisë Prodhuese, Emituesi merr për obligim të njoftojë me shkrim Shtëpinë Prodhuese dhe në këtë rast palët mund të marrin një vendim për ndërprerje të emitimit vetëm gjatë kohës sa RTK nuk ka të siguruar buxhetin financiar, kjo mund të bëhet menjëherë me Aneks Kontratë. Palët Kontraktuese me marrëveshje, konstatojnë që me këtë kontratë të konkretizojnë bashkëpunimin afarist lidhur me prodhimin me emetimin e emisionit lëndor në këtë kohë të caktuar për periudhën nga 14 Shkurt 2011 deri 13 Shkurt 2016. Kontrata nuk mund të ndërprehet para afatit të paraparë nga njëra palë pa ndonjë arsye, vetëm me anë të marrëveshjes nga dy palët kontrata mund që me marrëveshje të ndërpritet në çdo kohë duke i definuar në mënyre precize të drejtat në mes tyre dhe obligimet që paraqiten deri në momentin e ndërprerjes së kontratës. Në rast se njëra palë ndërpre në bashkëpunimin njëanshëm pa ndonjë arsye të mos respektimit të kësaj marrëveshje atëherë si dëmshpërblim duhet të paguaj shpenzimet pesë (5) mujore. Secila palë kontraktuese mund njëanshëm ta ndërpresë kontratën në rast se pala tjetër kontraktuese nuk i plotëson obligimet e marra me kontratë me atë që në rast të përcaktimit të njëanshëm të ndërprerjes së kontratës, afati i ndërprerjes së kontratës të zgjasë 90 ditë dhe fillon të rrjedhë nga dita e dërgimit të kërkesës për ndërprerje të njëanshme të kontratës në formë të shkruar”.*

Në kontekstin e përgjithshëm të procedurës provuese, duke vlerësuar pretendimet e paditësit, respektivisht të autorizuarit të tij dhe kundërshtimet e të autorizuarit të paditurit,

gjykata iu referua dispozitave ligjore të LMD-së (1978) dhe vlerësoi se kërkesëpadia e paditësit është pjesërisht e bazuar duke vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi për arsyet si në vijim:

Sipas neneve 15 dhe 17 të LMD-së, palët kontraktuese në marrëdhënie kontraktuese janë të obliguara t'i kryejnë obligimet e ndërsjella dhe janë përgjegjëse lidhur me përmbushjen e tyre dhe se te kontratat dypalëshe pjesëmarrësit nisen nga parimi i vlerës së barabartë të dhënieve reciproke. Ndërsa sipas nenit 154 të LMD-së, përcaktohet se *“ai që shkakton dëmin, është i detyruar ta kompensoj atë, në qoftë se nuk provon se dëmi ka lindur pa fajin e tij”*. Bazuar në këto dispozita edhe paditësi ka qenë i detyruar t'i përmbush obligimet kontraktuese në tërësi ashtu siç është paraparë me dokumentet kontraktuese.

Mirëpo, pavarësisht dispozitave të sipër cekura, neni 192 i LMD-së, parasheh se i dëmtuari i cili ka kontribuar që dëmi të krijohet ose te jetë më i madh nga sa do të ishte zakonisht, ka të drejtë vetëm për kompensim përpjesëtimisht të pakësuar. Kur është e pamundur të vërtetohet se cila pjesë e dëmit rezulton nga veprimi i dëmtuesit, gjykata do të gjykojë kompensimin duke pasur parasysh rrethanat e rastit. Ndërsa parimet themelore të së drejtës së detyrimeve të parapara me LMD parashohin se palët në marrëdhëniet detyrimore duhet të sillen në mënyrë të ndërgjegjshme dhe të ndershme dhe nuk lejohet shpërdorimi i te drejtave. Në bazë të këtyre parimeve i dëmtuari duhet të ndërmarrë të gjitha veprimet e mundshme që pasojat e dëmit të jenë sa më të vogla.

Gjykata morri parasysh edhe vërejtjet dhe udhëzimet e Gjykatës Komerciale të Kosovës, Dhomat e Shkallës së Dytë, të dhëna sipas Aktvendimit K.DH.Sh.K.II.nr 1664/23 të datës 19.04.2024, përmes të cilave është kërkuar që të vlerësohen me kujdes të veçantë secila provë veç e veç dhe të arsyetohet se pse nuk është elaboruar fare plotësimi i ekspertizës financiare të datës 30.09.2021 e cila ka konstatuar që kontrata nuk është shkëputur asnjëherë, pasi që kjo kontratë sipas nenit 14 është dashur të shkëputet me paralajmërim, andaj edhe është krijuar baza ligjore për fitimin e humbur, si dhe pse nuk është arsyetuar nga gjykata e shkallës së parë se pse është refuzuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë dhe gjeti se:

Nga gjendja faktike e vërtetuar, rezulton se kërkesa e paditësit përtej shumës së aprovuar si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi, përkatësisht kërkesa për kompensimin e shumës prej 1,339.943.14 €, në emër të fitimit të humbur si rezultat i mos përmbushjes së Kontratës nr.1283/11 dhe shumës prej 250,066.64 € në emër të fitimit të humbur nga marketingu dhe

sponsorët, të gjitha këto për tërë periudhën e kontraktuar nga data 14 shkurt 2011 deri me 13 shkurt 2016, me kamatë ligjore prej 8%, nga dita e parashtrimit të padisë e deri në përmbushjen përfundimtare të borxhit, bie në kundërshtim me parimet themelore të së drejtës së detyrimeve.

Kjo për faktin që palët në marrëdhëniet detyrimore duhet të sillen në mënyrë të ndërgjegjshme dhe të ndershme ku nuk lejohet shpërdorimi i te drejtave. Në bazë të këtyre parimeve i dëmtuari duhet të ndërmarrë të gjitha veprimet e mundshme që pasojat e dëmit të jenë sa më të vogla.

Në rastin konkret në dispozitën e Nenit 14 të kontratës është përcaktuar se Shtëpia prodhuese, në këtë rast paditësi, është pajtuar që Emetuesi RTK në këtë rast i padituri, nuk është i garantuar me buxhet afatgjatë financiar duke paraparë që kontrata mund të ndërpritet në çdo kohë. Në atë rast, i padituri merr përsipër përmbushjen e detyrimeve të krijuara deri në atë kohë, respektivisht pagesën e shpenzimeve 5 mujore, elemente këto në bazë të së cilave paditësi ka qenë i vetëdijshëm se kontrata mund të shkëputet në çdo kohë dhe pavarësisht se i padituri e ka ndërprerë pranimin e emisioneve dhe pagesave si dhe ka nxjerr procesverbalin “Takimi RTK – Grand Media”, të datës 17.04.2013, me konkluzionin për ndërprerje të kontratës, paditësi nuk ka marrë asnjë veprim që ta ndërpresë shkaktimin e dëmit, por ka vazhduar me prodhimin e emisioneve duke injoruar në tërësi ngjarjet e ndodhura dhe me këtë, në kundërshtim me dispozitat ligjore të sipër cekura, ka ndikuar drejtpërdrejt në rritjen e pasojave të dëmit, respektivisht në zgjatjen e periudhës për të cilën tani kërkon kompensimin e dëmit.

Me Nenin 124 të LMD-së, përcaktohet se: *“për kontratat dypalëshe kur njëra palë nuk e përmbush detyrimin e vet, pala tjetër mundet në qoftë se nuk është caktuar diçka tjetër, të kërkojë përmbushjen e detyrimit ose, në kushte parashikuara në nenet e më pastajme, ta zgjidhë kontratën me deklaratë të thjeshtë në qoftë se zgjidhja e kontratës lind sipas vetë të drejtës, e sidoqoftë ka të drejtë t'i kompensohet dëmi.”*

Bazuar në dispozitat ligjore dhe kontraktuese të sipër cekura, paditësi ka pasur mundësi të shkëpusë kontratën, për shkak se e paditura nuk e ka përmbushur detyrimin e vet, dhe të parandalojë shkaktimin e mëtejshëm të dëmit, por paditësi me veprimet e tij ka kontribuar që të krijohet dëm më i madh nga sa do të ishte po të ndërmernte veprimet e përcaktuara me ligj dhe me kontratë, me ç'rast gjykata ka vlerësuar se janë plotësuar kushtet ligjore për zbatimin e Nenit 192 të LMD-së.

Po ashtu, gjykata duke iu referuar nenit 263 të LMD-së, i cili përcakton se: *”Debitori shkarkohet nga përgjegjësia për dëmin në qoftë se provon se nuk ka mundur ta përmbushë detyrimin e vet, respektivisht se ka vonuar me përmbushjen e detyrimit për shkak të rrethanave të krijuara pas lidhjes së kontratës të cilat nuk ka mundur t'i parandalojë, t'i evitojë ose t'iu shmangët”,* gjeti se në rastin konkret nuk është kontestuese se e paditura për shkak të ndryshimeve ligjore të sipër cekura dhe gjendjes financiare nuk ka mundur ta përmbushë detyrimin e kontraktuar për shkak të rrethanave të krijuara pas lidhjes së kontratës.

Për më tepër, “Kontrata për Emetimin Televiziv” për nga natyra juridike përbën kontratë të sipërmarrjes (kontratë mbi veprën) e rregulluar me kapitullin e XII të LMD-së.

Me nenin 629 të LMD-së, përcaktohet se: *“Gjithnjë gjersa puna e porositur nuk ka marrë fund, porositësi mund të zgjidhë kontratën kurdo që të dëshirojë, por në këtë rast ka për detyrë ti paguajë sipërmarrësit shpërblimin e kontraktuar, zvogëluar për aq sa janë shpenzimet që ky nuk i ka bërë e që do të kishte për detyrë t'i bënte po të mos zgjidhej kontrata, si dhe shumën e fitimit që ka realizuar në anën tjetër ose që ka ometuar me dashje të realizojë”.*

Në kuptim të kësaj dispozite, të paditurës i njihet e drejta që njëanshëm, sipas vullnetit të vetë, pa fajin e palës tjetër, ta zgjidhë kontratën derisa puna nuk është kryer në tërësi. Te kontrata mbi veprën porositësi kontraktin punët apo shërbimet për përmbushjen e nevojave të veta sipas porosive të tij. Prandaj nëse nevojat e tij ndërpriten apo për çfarëdo arsye humb interesin për punët e kontraktuara vazhdimi i zbatimit të kontratës humb qëllimin dhe arsyen për të cilën është lidhur. Megjithatë, edhe pse porositësi i punëve ka të drejtën që ta shkëpusë kontratën kjo nuk do të thotë në asnjë mënyrë që ai mund ta bëjë këtë në dëm të palës tjetër kontraktues – kryerësit të punëve, sepse kjo do të ishte në kundërshtim me parimin e barazisë së palëve në raportet kontraktuale. Prandaj, kur porositësi i punëve e shkëputë kontratën sipas vullnetit të tij, pa fajin e palës tjetër, detyrohet ta kompensojë dëmin respektivisht ti paguajë sipërmarrësit shpërblimin e kontraktuar, zvogëluar për aq sa janë shpenzimet që ky nuk i ka bërë e që do të kishte për detyrë t'i bënte po të mos zgjidhej kontrata, si dhe shumën e fitimit që ka realizuar në anën tjetër ose që ka ometuar me dashje të realizojë.

Duke u nisur nga parimi që në këtë rast edhe kryerësi i punës, si bashkë-kontraktues me mirëbesim duhet t'i ndërmarrë të gjitha veprimet që dëmi të mënjanohet apo të zvogëlohet për

aq sa është e mundur, ashtu që në vend të përmbushjes së kontratës të vazhdoj me pranimin e punëve tjera, sepse në atë rast dëmi eventual kompensohet me fitimin nga punët tjera të kryera në atë periudhë apo nga punët të cilat me vetëdije i ka lëshuar. Në rastin konkret paditësin, mos përmbushja e kontratës nga e paditura nuk ia ka pamundësuar kontraktimin dhe kryerjen e punëve tjera nga veprimtaria e vet, madje nuk ka qenë i penguar që edhe emisionet e prodhuara sipas kontratës t'i shesë shtëpive tjera televizive.

Ky qëndrim mbështetet edhe ne dispozitën e nenit 273 të LMD-së, e cila përcakton se *“Kur dënimi është kontraktuar për rastin e mos përmbushjes së detyrimit, kreditori mund të kërkoj ose përmbushjen e detyrimit ose dënimin kontraktues. Ai e humb të drejtën për të kërkuar përmbushjen e detyrimit në qoftë se ka kërkuar pagimin e dëmit të kontraktuar”*. Në rastin konkret me Nenin 14 të Kontratës është përcaktuar qartë se: Në rast se njëra palë ndërpre në bashkëpunimin njëanshëm pa ndonjë arsye të mos respektimit të kësaj marrëveshje atëherë si dëmshpërblim duhet të paguaj shpenzimet pesë (5) mujore.

Prandaj, bazuar në dispozitat ligjore të sipërcituara, paditësi ka pasur të drejtën që në mënyrë alternative të kërkojë përmbushjen e kontratës, pagesën e dënit kontraktues apo shpërblimin e dëmit, ndërsa nuk i njihet e drejta për të kërkuar në mënyrë kumulative edhe përmbushjen e kontratës edhe dënimin kontraktues si dhe kompensimin e dëmit, ashtu siç ka kërkuar më kërkesëpadi. Madje sipas dispozitës së nenit 629 të LMD-së, në rast të kontraktimit të shpërblimit për shkak të kontratës, ai ka të drejtën të kërkojë vetëm pagesën e shpërblimit të kontraktuar.

Gjykata bazuar në këto dispozita dhe në gjendjen faktike të konstatuar, ka vlerësuar se në rastin konkret kërkesëpadija e paditësit është pjesërisht e bazuar andaj të njëjtën e ka aprovuar si në pikën I të dispozitivit. Lartësinë e kompensimit, gjykata e ka përcaktuar nga ekspertiza financiare e punuar nga grupi i eksperteve në përbërje prej 1. F.K., 2. R.I. dhe 3. G.SH. të datës 30.09.2021 me të cilën është konstatuar që dëmi material për obligimet pesë mujore të paditësit sipas nenit 14 të kontratës arrin në vlerën prej 340.808,00. € si dhe borxhi i mbetur në emër të faturave të pa paguara nga e paditura arrin në vlerën prej 32,933.54 €, ku në total borxhi dhe fitimi i humbur arrin në shumën prej 373,741.54 €, të cilës ekspertizë gjykata ia fali besimin sepse konstatimet e grupit të ekspertëve përputhen në tërësi edhe me provat që gjenden në shkresat e lëndës.

Gjykata e ka refuzuar kërkesëpadinë e paditësit mbi shumën e gjykuar dhe ka vendosur si në pikën II të dispozitivit, pasi ka gjetur se kërkesëpadia e paditësit mbi shumën e aprovuar është e pabazuar në ligj. Po ashtu gjykata nuk e ka marr parasysh plotësimin e ekspertizës financiare të grupit të ekspertëve të datës 20.02.2022, meqenëse në rastin konkret paditësit ia ka njohur të drejtën e kompensimit të dëmit, vetëm për shpenzimet pesë mujore të përcaktuara në nenin 14 të Kontratës, e të cilat kanë qenë të llogaritura në ekspertizën e datës 30.09.2021 të punuar nga grupi i ekspertëve. Duke marr për bazë që plotësimi i ekspertizës i punuar nga grupi i ekspertëve i datës 20.02.2022, ka pasur të bëjë me llogaritjen e dëmit për obligimet duke filluar nga data 01.05.2012 e deri në përfundim të kontratës me datën 13.02.2016, gjykata të njëjtën nuk e ka marr parasysh, pasi që nga gjendja faktike e vërtetuar, ka konstatuar që paditësit i takon e drejta e kompensimit të dëmit, vetëm sa i përket periudhës pesë mujore të përcaktuar si dënim kontraktues.

Ndërsa sa i përket konstatimeve të dhëna në plotësimin e ekspertizës financiare se kontrata nuk është shkëputur asnjëherë, pasi që sipas nenit 14 të kontratës është dashur të shkëputet me paralajmërim andaj edhe është krijuar baza ligjore për fitimin e humbur, e për të cilat Gjykata Komerciale e Kosovës – Dhomat e Shkallës së Dytë, kanë dhënë vërejtje se nuk janë elaboruar fare nga Gjykata e Shkallës së Parë dhe të njëjtave nuk i është falur besimi, kjo gjykatë vlerëson se këto konstatime nuk mund të merren parasysh në asnjë rast, ngase ekspertët kanë tejkaluar kompetencat e tyre, në plotësimin e ekspertizës financiare me rastin e konstatimit të ekzistimit të bazës për fitimin e humbur, për arsye se të njëjtat janë çështje të cilat shqyrtohen dhe vlerësohen nga ana e Gjykatës dhe se ekzistimi ose jo i bazës juridike për fitimin e humbur, bie në kompetencë të Gjykatës dhe në asnjë mënyrë në kompetencë të ekspertëve financiar, të cilët kanë për obligim përcaktimin e lartësisë së dëmit sipas detyrave të përcaktuara nga Gjykata.

Gjykata ka refuzuar dëgjimin e dëshmitarëve B.H, M.L, M.L.1., DHE Nj.N., si dhe propozimin për nxjerrjen e provës përmes ndihmës juridike ndërkombëtare për sigurimin e të dhënave lidhur me përfitimin e paditësit nga imitimi i emisioneve të tij në Maqedoni dhe Shqipëri, meqenëse sipas vlerësimit të gjykatës, dëgjimi i të njëjtëve dhe sigurimi i provave përmes ndihmës juridike ndërkombëtare, nuk do të kishte ndikim për vendosje në këtë çështje juridike.

Gjykata po ashtu ka refuzuar propozimin e të paditurit me të cilën ka kërkuar që të obligohet grupi i ekspertëve që të bëjë korigjimin e plotësimit të ekspertizës, meqenëse, sipas

vlerësimit të Gjykatës, kthimi në plotësim/korrigjim vetëm do të zvarriste më shumë këtë çështje juridike dhe nga i njëjti nuk do të mund konstatohej ndonjë rrethanë e re e cila do të mund të kishte ndikimin për vendosje në këtë çështje juridike.

Gjykata duke iu referuar nenit 277 të LMD-së (1978) i aplikueshëm për detyrimet që kanë lindur para datës 20.12.2012, e miratoi kamatëvonesën e kërkuar, ashtu që e detyroi të paditurin që përveç shumës në emër të kompensimit të dëmit dhe borxhit, paditësit t'ia paguajë edhe kamatën ligjore siç e paguajnë bankat komerciale të Kosovës, për deponimet prej një viti, pa destinim të caktuar, e cila fillon të rrjedh nga dita e ushtrimit të padisë, gjegjësisht data 28.05.2014, e deri në pagesën definitive, pasi raporti detyrimor në rastin konkret është krijuar para datës 20.12.2012, andaj nuk aplikohet dispozita nenit 382 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve (Ligji Nr. 04/ L-077) ashtu siç ka kërkuar paditësi.

Vendimi mbi shpenzimet e procedurës është marrë në bazë të nenit 452.1 të LPK-së. Në rastin konkret shpenzimet e krijuara gjyqësore si detyrim i të paditurit, i referohen shumës së precizuar si në pikën III të dispozitivit të aktgjykimit, e cila përfshin shpenzimet procedurale të kërkuara dhe të provuara nga paditësi dhe atë për përfaqësim në 13 seanca të mbajtura, në shumën prej 5492.50 € (422.50 € x 13) dhe për 4 seanca të shtyra, shumën prej 847 € (211.50 € x 4), në emër të pagesës për ekspertizën financiare shumën prej 300 € si dhe në emër të përpilimit të ankesës shumën prej 325 €, gjithsej shumën totale prej 6,962.50 €.

Nga arsyet e cekura më lart, në bazë të nenit 143 të LPK-së, gjykata vendosi si në dispozitiv të aktgjykimit.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS

Dhomat e Shkallës së Parë - Departamenti për Çështje Ekonomike

KE.nr.372/24, datë 05.06.2024

Gjyqtari

Hasan Kryeziu

KËSHILLA JURIDIKE: Kundër këtij aktgjykimi palët kanë të drejtë ankese në afat prej shtatë (7) ditëve, nga dita e pranimit të aktgjykimit, në Dhomat e Shkallës së Dytë, në Gjykatën Komerciale të Kosovës, përmes Dhomave të Shkallës së parë të kësaj Gjykate.